

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט יהודה ליבליין

ליאור קלצ'קין

התובע

ע"י ב"כ עו"ד ר' לוינטל

נגד

אמנון גלולה

הנתבע

ע"י ב"כ עו"ד ת' קידר

פסק דין

מבוא

1. לפני תביעתו של מר ליאור קלצ'קין, אשר שימש בתקופה הרלוונטית לתביעה זו כמנהל בחירות, במסגרת הבחירות המוניציפליות בעיר אשקלון בשנת 2018. בכתב התביעה נטען, כי מר אמנון גלולה, שהיה פעיל מרכזי במטה הבחירות של ראש העיר דאז מר איתמר שמעוני ואשר היה מועמד בבחירות לראשות העיר, עוול כלפי מר קלצ'קין בלשון הרע, בעת שפרסם ברבים, באתר האינטרנט "אשקלנייט" ובעמוד הפייסבוק שלו, אמירות מכפישות, ולפיהן מר קלצ'קין היה שותף עם אחרים בזיוף וגניבת הבחירות לראשות עיריית אשקלון. מר קלצ'קין טוען, כי בפרסומים האמורים, עוול כלפיו מר גלולה בעוולה של לשון הרע, בהתאם לקבוע בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965.

העובדות שאינן שנויות במחלוקת

- מר ליאור קלצ'קין (להלן - "התובע"), הינו עובד רשות המסים, ומונה לשמש בתפקיד "מנהל בחירות" במסגרת הבחירות המוניציפליות בעיר אשקלון, שנערכו בשלהי שנת 2018. מינוי זה נעשה על-ידי מנכ"ל משרד הפנים דאז, מר מרדכי כהן (ראו **נספח 12** לתיק מוצגי התובע).
- מר אמנון גלולה (להלן - הנתבע), היה פעיל מרכזי במהלך מערכת הבחירות למען בחירתו של מר איתמר שמעוני לראשות העיר (להלן - "שמעוני").
- על-פי תוצאותיהן הרשמיות של בחירות אלה, מר שמעוני, שכיהן בעת הרלוונטית כראש עיריית אשקלון, לא השיג את מירב הקולות, ואת רוב הקולות לראשות העיר, קיבל מר תומר גלאם, אשר כנגזר מכך נבחר לתפקיד זה.
- ביום 3.12.2018, הגיש שמעוני ערעור על תוצאות הבחירות לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע (עת"מ 5311-12-18 - ראו **מוצגים 3 - 5** לתיק מוצגי הנתבע). התובע היה אחד המשיבים בערעור (להלן - "ערעור הבחירות").
- בעקבות הערות בית המשפט המחוזי (ראו פרוט' הדין מיום 24.12.2018 - **נספח 4** בתיק המוצגים של הנתבע) הודיע שמעוני בחלוף מספר ימים, כי הוא מבקש למחוק את הערעור. ביום

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

7.1.2019, לאחר קבלת טענות הצדדים, בית המשפט המחוזי פסק לטובת המשיבים הוצאות בסכום כולל של 50,000 ₪ (ראו **נספח 13** לתיק מוצגי התובע).

7. ביום 5.12.2018, פרסם הנתבע טור באתר האינטרנט "אשקלניעס", תחת הכותרת "שני אנשים, שתי דעות ועיר אחת שאולי הולכת לבחירות". בטור נכתב, בהתייחס לערעור הבחירות, כך:

"העתירה הוגשה לאחר שהבנו כי המתנגדים לאיתמר פעלו באופן עברייני כמו ארגון פשע, לא פחות להטיית תוצאות הבחירות. כמו כן הסתבר כי חלק מהעבירות תוכננו בקפידה מספר חודשים לפני הבחירות כגון הודעות סמס והתערבות במינוי של מנהל הבחירות ליאור קלצ'קין."

(ראו **נספח 7** לתיק מוצגי התובע)(להלן - "**הפרסום הראשון**").

8. ביום 4.1.2019, לאחר שנמחק ערעור הבחירות בהתאם לבקשתו של שמעוני, פרסם הנתבע פוסט בדף האישי שלו ברשת החברתית פייסבוק. לפוסט פורסמו תגובות שונות, כאשר בתגובה לאחת מהן כתב הנתבע כך:

"אין ספק שלא נשקוט עד אשר נוכיח לכולם שעבריינים, שבראשם תומר גלאם, ליאור חורב, בני וקנין, יוסי דיין ומלמעלה בממשלה משה כחלון, עשו קנוניה גדולה עם ליאור קלצ'קין וזייפו את תוצאות הבחירות. איתמר שמעוני בוודאות ניצח ואפילו באלפי קולות אולם העבריינים הללו שינו את תוצאות הבחירות ואסור שהתושבים יחשבו אחרת ואנחנו נעשה הכל, כולל הכל, לחשוף אותם."

(ראו **נספח 9** לתיק מוצגי התובע)(להלן - "**הפרסום השני**").

9. ביום 10.1.2019 פרסם הנתבע פוסט נוסף בדף האישי שלו ברשת הפייסבוק בעניין הבחירות. הנתבע הגיב לאחת התגובות כך:

"אחי, אנחנו לא נרים ידיים. נגרום למשטרה לחקור ולהציג מימצאים ונחשוף את כולם. לפחות שהתושבים יידעו מי עשה ומה."

ובמענה לתגובה אחרת, הגיב כך:

"לא אניח להם. אדאג לפנות לכל הגורמים, למח"ש ואפילו לבג"צ, שיחקרו אותו, ושיחקרו את כל האנשים ששיתפו פעולה לזיוף הבחירות: ליאור חורב, ליאור קלצ'קין, מלכה גרשון ועוד..."

(ראו **נספח 11** לתיק מוצגי התובע)(להלן - "**הפרסום השלישי**").

המחלוקות בין הצדדים

10. הנתבע איננו חולק על כך שביצע את הפרסומים, אלא שלגישתו אף אחד מהם איננו מקים עוולה מכוח חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן - "**חוק לשון הרע**").

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

11. בהתייחס לפרסום הראשון טוען הנתבע, כי מדובר בפרסום לגיטימי, שאינו מהווה לשון הרע כלפי התובע, שכן אינו מייחס לו עבירה, הטיה או זיוף של תוצאות הבחירות, ואין בו כל אמירה אשר פוגעת בתובע. לטענת הנתבע, בטור שכתב, ציין את שמות המתנגדים לבחירתו של מר שמעוני, אשר לגישתו תכננו את עבירות הבחירות, לרבות התערבות במינויו של התובע, אלא שהתובע איננו נזכר כמי שהיה שותף להתארגנות העבריינית.

הנתבע מוסיף וטוען, כי מדובר בביקורת לגיטימית, בשל ליקויים שהתגלו בהליך הבחירות.

12. בהתייחס לפרסומים השני והשלישי, טוען הנתבע, כי מדובר במענה לתגובות שפורסמו בהתייחס לפרסומים שפרסם בעמוד הפייסבוק שלו, כאשר בשני הפרסומים הבהיר את תחושותיו, ותיאר את פעולותיו לאחר הבחירות. גם בעניינם של פרסומים אלה, טוען הנתבע כי מדובר בהבעת דעה לגיטימית על התנהלות התובע, ולכן קיימת לו הגנה בהתאם להוראת סעיף 15(4) לחוק לשון הרע.

13. יצויין, כי בתצהירו של הנתבע נטען **לראשונה**, בהתייחס לפרסומים השני והשלישי, כי לגישתו פרסומים אלה הם בגדר "זוטי דברים", וכי לתובע לא נגרם כל נזק בשל פרסומם, שכן פרסומים אלה לא זכו לחשיפה.

14. הצדדים חלוקים בדעותיהם בנוסף, בשאלה האם כנגזר מתפקידו של התובע במערכת הבחירות יש לראות בו "איש ציבור", כטענת הנתבע; או שמא מדובר ב"עובד ציבור", בהתאם לטענת התובע.

לשאלה זו חשיבות, בשל ההלכה הפסוקה בעניין מתחם חופש הביטוי בכל הנוגע לאנשי ציבור.

15. ככל שייקבע כי מי מהפרסומים מהווה עוולה בלשון הרע, יש לבחון האם עומדת לנתבע הגנה כלשהיא מבין ההגנות המנויות בחוק לשון הרע.

16. בהמשך, ככל שייקבע כי לא עומדת לנתבע הגנה, אזי יהיה מקום לבחון את שאלת גובה הפיצוי הראוי בנסיבות המקרה.

בהקשר זה יצויין, כי אף שמדובר בשלושה פרסומים שונים, התובע העמיד את תביעתו על סכום של 75,000 ₪, השקול באופן עקרוני לתקרת הפיצוי, **ללא הוכחת נזק**, שקבע המחוקק בסעיף 7א(ב) לחוק לשון הרע.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

17. תחילה יש לבחון האם הדברים, שנכתבו בשלושת הפרסומים, מהווים "לשון הרע" בהתאם להוראות חוק לשון הרע. בסעיף 1 לחוק מוגדר הביטוי "לשון הרע" באופן הבא:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;

בסעיף 7 לחוק לשון הרע נקבע, כי ביטוי המהווה לשון הרע שפורסם, מהווה עוולה אזרחית.

18. חוק לשון הרע מתנגש באופן טבעי עם חופש הביטוי, ולכן, בהתאם לפסיקה, יש לבחון בזהירות מתבקשת כל טענה ולפיה אמירה כלשהיא מהווה עוולה דל "לשון הרע". יחד עם זאת, יש לזכור, כי חופש הביטוי איננו הכשר לפגיעה באחר, בבחינת "חופש הביטוי".

היות שכך, נדרש לבצע איזון בין שני הערכים המתנגשים, ואיזון זה משתנה בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה, ובין היתר כאשר בגדר "הנסיבות" הביטוי מופנה כלפי מי שנטען כלפיו, כי הוא "איש ציבור".

19. השאלה אם ביטוי מסוים או דברים שנאמרו מהווים "לשון הרע", נבחנת על בסיס מבחן אובייקטיבי. נקבע בעניין זה, כי השאלה שיש לבחון היא "מהו המובן שהאדם הסביר והרגיל היה מייחס לפרסום, ואם היה באותו מובן כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע. בהתאם לכך, אין חשיבות לכוונת המפרסם או לדרך שבה הובן הפרסום על-ידי הטוען לפגיעה בו" (ראו ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607, 617 (2002)) (ההדגשה שלי - י.ל.).

בע"א 723/74 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד לא(2) 281, 300 (1977) נקבע, ביחס לאופן בו יש ליישם את המבחן האובייקטיבי, כך:

"עת באים לבחון מה משמעותם של דברים בעיני הקורא הסביר והרגיל, אין בדרך-כלל חשיבות לכך מה היתה כוונתו של המפרסם ... הרי שאלה זו בלתי-רלבנטית לחלוטין (בג"צ היועץ המשפטי נ' 'דבר', [פ"ד ח 1017], בע' 1053). כן אין להביא ראיות בקשר לשאלה מה המשמעות שאותה ייחס קורא רגיל או סוג קוראים זה או אחר לפרסום ואין צורך בשמיעת עדויות ביחס לשאלה כיצד הובנו דברי הפרסום, אלא בית-המשפט הוא שישקול את הדבר (ע"א 36/62, 92/62 עוזרי נ' גלעד, [פ"ד טז 1553] בע' 1559). כדברי השופט L. J. Diplock במשפט 157, 165, 171 Q.B. (1968) Slim v. Daily Telegraph:

'מה שקובע הוא, מה היא לדעת השופט היושב לדין, המשמעות האחת והיחידה אשר הקוראים כאנשים סבירים, במקובץ, היו צריכים לייחס למילים. זוהי המשמעות 'הטבעית והרגילה' של המילים במשפט דיבה...'" (ההדגשה שלי - י.ל.)

20. כאשר האמירות והביטויים מופנים כלפי איש ציבור, אזי בבחינת הפרסום יש לתת את הדעת לשאלה באם הדברים שנאמרו חורגים ממסגרת של ביקורת לגיטימית על פעילותו, ונכנסים לתחום האסור של לשון הרע. נקבע כי "הבעת דבר ביקורת או דיעות, שמטרתן לעורר ויכוח ציבור, תוך שהן חפות מיומרה להציג אמת עובדתית", אינם לשון הרע (ראו ע"א 4534/02 רשת "שוקן" בע"מ נ' הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558, 565 (2004)) (להלן - "עניין שוקן").

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

בע"א 89/04 ד"ר נודלמן נ' שרנסקי (פורסם במאגרים משפטיים 4.8.2008) נקבע:

"ערך חופש הביטוי והזכות לשם טוב הם ערכים המצויים במפלס דומה במידרג זכויות האדם. האיזון ביניהם הוא איזון אופקי, המניח יחסיות ביניהם. בגדר יחסיות זו, מקבל חופש הביטוי משקל מיוחד כאשר מדובר באיש ציבור ובשיח ציבורי, נוכח חשיבותו של ערך זה להבטחת הליך דמוקרטי חופשי. אולם חופש זה, גם בגדר השיח הציבורי, אינו חופש ללא גבולות."

עוד נקבע, כי חופש הביטוי מקבלת משנה חשיבות מקום בו הביטוי המדובר עוסק בעניין ציבורי, הקשור לתפקיד הציבורי אותו נושא האדם כלפיו הופנו האמירות, שנטען כי הן לשון הרע. בע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607, 621-622 (2002), נקבע בעניין זה כך:

"ההצדקה לעמדה המצדדת במתן עדיפות לחופש הביטוי על-פני שמם הטוב של דמויות ציבוריות, יכולה להימצא בחשיבות החברתית של הביקורת על אנשי ציבור לשם קיום ממשל דמוקרטי תקין. יש הרואים בביקורת הציבורית עמוד התווך של חופש הביטוי בישראל, בהיותה נובעת מזכות הציבור לדעת ולפקח... הצורך להגן על ביטויים הנוגעים לדמויות ציבוריות ולעניינים ציבוריים נובע מכך שיש בביטויים אלה כדי לאפשר שיח חופשי לצורך עיצוב עמדות פוליטיות וציבוריות בחברה. בהקשר זה, יש הסבורים כי קשה לנתק דיון חברתי בעמדות וברעיונות שיש לציבור עניין בהם, מדיון בבעלי הדעות ובהוגי הרעיונות במישור הציבורי והפוליטי, ומכאן החשיבות של ביטויים הנוגעים לאישי ציבור בעניינים ציבוריים... כן טמונה ההצדקה להעדפת חופש הביטוי, ביכולתו הרבה יותר של איש ציבור ביחס לאדם פרטי להתגונן מפני פגיעה בשמו, שכן בידיו כלים, ידע ונגישות לאמצעי התקשורת. יש אף הסבורים כי אנשי ציבור מעצם מעמדם מביעים הסכמה, מפורשת או משתמעת, לחשוף עניינם לעיני הציבור ולביקורת... מנגד, ניתן להציג שיקולים השוללים העדפת חופש הביטוי על-פני שמם הטוב של דמויות ציבוריות. כך למשל, ניתן לטעון כי לשון הרע עשויה לגרום לאיש ציבור נזק רב מאד, שכן עיקר כוחו הוא בשמו הטוב בעיני הציבור. כן ניתן לטעון כי הרחבת הפגיעה בשמם הטוב של אנשי ציבור, תרתיע אחרים מלבקש לעצמם מעמד זה..."

21. יחד עם זאת, אין משמעות הדבר, כי שמם הטוב של נושאי התפקיד הציבורי הוא הפקר, וניתן לעשות שימוש כנגדם בלשון משתלחת (ראו ע"א 9462/04 מורדוב נ' ידיעות אחרונות בע"מ, פ"ד ס(4) 13, 27 (2005), אלא משמעות הדבר היא, שבבחינת הביטויים הנטענים יש לנקוט במשנה זהירות בטרם ייקבע, כי מדובר באמירה שמהווה לשון הרע. בע"א 323/98 שרון נ' בנזימן, פ"ד נו(3) 245, 267-268 (2002) נפסק:

"... כאשר הנפגע מפרסום לשון הרע הוא איש ציבור, והפרסום נוגע לנושא הכרוך בעיסוקיו הציבוריים ושהוא מעניינו של הציבור, הרי שבפרשנות משמעותו של הפרסום, לעניין תחולתה על המפרסם של איזו מההגנות הנתונות לו לפי החוק, יש להעדיף את הנוסחה הפרשנית המתיישבת עם עקרון חופש הביטוי על פני הנוסחה

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

הפרשנית המייחסת את עיקר המשקל לזכותו של הנפגע להגנת שמו הטוב. לפנינו אמנם נפסק... כי לעניין היקף ההגנה על הזכות לשם טוב, אין מקום להבחין בין מי שהוא איש ציבור לבין מי שאינו איש ציבור... אך בצדק ציינה לאחרונה השופטת ביניש, כי בפסיקה מאוחרת יותר הובעה העמדה, כי 'ראוי להקנות יתר משקל לחופש הביטוי לעומת הזכות לשם טוב כאשר מדובר בפרסומים בענייני ציבור הנוגעים לאנשי ציבור' (פרשת אפל נ' חסון הנ"ל, בפסקה 8 לפסק-דינה). להלן (בסוף פסקה 8) הסבירה השופטת ביניש, כי גישה זו יכולה לבוא לידי ביטוי מעשי במסגרת פרשנות ההגנות הנתונות לנתבע בחוק איסור לשון הרע...

גישה זו מקובלת עליי. אימוצה אינו כרוך בשינויי הלכה מפליגים, אלא מבוסס על ההכרה בחשיבותו של עקרון חופש הביטוי, שבבירור תביעות מצד אנשי ציבור בשל פרסום לשון הרע יש לייחס לו משקל מוגבר במסגרת השיקולים שיש להביאם בחשבון בפרשנות ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע. (ההדגשה שלי - י.ל.)

22. לפיכך, יש לבחון האם התובע אכן מהווה "איש ציבור" כטענת הנתבע. בענין "שוקן" הנ"ל נקבע בעניין זה כך:

"בשלב שני יש לברר אם משמעותו של הביטוי מקימה חבות בגין עוולת לשון הרע. שיקול חשוב נוסף שיש לשקול במסגרת זו הוא זהות הנפגע מן הביטוי, וביתר דיוק, היותו איש ציבור, דמות ציבורית או אדם פרטי. במשפט האמריקני זהו שיקול מכריע, ובמקרים כאלה ניתן משקל מקסימלי לחופש הביטוי (23) [New York Times Co. v. Sullivan (1964), 377 U.S. 528, 24 L. Ed. 2d 682, 85 S. Ct. 1613, 50 Am. Jur. 2d [42], § 67]. אין לקבוע קריטריונים נוקשים בנדון. עם זאת בפרשת אבנרי [2] ציינתי כי:

'...גופים ואנשים, הנושאים במשרות ציבוריות או בתפקידים שלציבור עניין בהם, נוטלים על עצמם מעצם מעמדם ותפקידם סיכונים הקשורים בהתנכלות לשמם הטוב. כמובן, אין בכך כדי להצדיק פגיעה בשמם הטוב, שהוא היקר בנכסיהם, אך יש בכך כדי להחליש את המשקל שיש ליתן לשיקול זה ביחס לחופש הביטוי' (שם, בעמ' 863).

ניתן להרחיב סטנדרט זה ולהוסיף ולקבוע כי המשקל שיש להעניק לזכות לשם טוב נחלש גם כאשר מדובר בדמות ציבורית אשר לה נגישות רבה לכלי התקשורת, ואשר נמצאת במרכז של פולמוס ציבורי (השוו: פרשת אפל [11], בעמ' 620-623; Kessler v. Zekman (1993) [24]; Chevalier v. Animal Rehabilitation Center, Inc. (1993) [25]; 50 Am. Jur. 2d [42], § 74 (and Cumulative Supplement (vol. 50), § 74); WFAA TV, Inc. v. McLemore (1998) [26]). אכן בבחינת השאלה אם מדובר בביטוי הפוגע בשמו של אדם בהתאם לסטנדרד אובייקטיבי, יש להביא בחשבון נסיבות אלה. מן הרגע שמתעורר דיון ציבורי שאינו במישור עובדתי, עמידותו של הנפגע צריכה להיות גבוהה יותר; עליו להיות נכון לספוג הערות ביקורתיות המתייחסות לדיון זה."

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

23. אין מחלוקת כי התובע, עובד ברשות המיסים, ובהתאם הינו עובד הציבור (ראו הגדרת מונח זה בסעיף 34 כד לחוק העונשין, תשל"ז-1977). אלא, שהשאלה היא האם יש מקום לראות בו כ"איש ציבור", בשל התפקיד שנטל על עצמו לשמש כמנהל בחירות.

24. לגישתי התשובה לכך בחיוב. מנהל בחירות מעצם תפקידו מעמיד את עצמו במרכזה של זירת מחלוקת, וכמי שנוטל חלק חשוב בומרכזי באירוע בו לציבור יש בו עניין רב. בכך הוא נוטל על עצמו סיכון, כי תפקודו יהיה חשוף לביקורת, ואף ביקורת קשה. יחד עם זאת, שמם הטוב של מנהלי בחירות איננו צריך להיות כ"אסקופה נדרסת", ומקום בו הדברים שמופנים אליהם חוצים את גבולות הביקורת הקשה, יש לקבוע כי מדובר ב"לשון הרע", ככל שלא מוכח שיש אמת בדברים או שקיים טעם אחר הקבוע בדין להגן על הביטוי הפוגעני.

25. כפי שאראה בהמשך, הגם שמתחם חופש הביטוי במסגרתו יש לבחון את דברי הנתבע הוא רחב יותר, בשל היות התובע "איש ציבור", הרי שיש מקום לקבוע כי הפרסומים עולים כדי לשון הרע, שכן הם חוצים במובהק את גבולות הגזרה של ביקורת, ואת חופש הביטוי המותר כלפי התנהלותו של "איש ציבור". הדברים שפרסם הנתבע אינם בגדר הבעת דעה, אלא הם מתיימרים להציג אמת עובדתית בדבר היותו של התובע חלק מהתארגנות עבריינית לזיוף הבחירות. כפי שיובהר בהמשך, ל"אמת" עובדתית זו אין בסיס ראיתי.

מן הכלל אל הפרט

26. כאמור, יש לבחון כל אחד מן הפרסומים שצוטטו בסעיפים 7 - 9 לעיל, על מנת לקבוע האם מדובר בלשון הרע. ככל שייקבע בהתייחס לכל פרסום כי מדובר בלשון הרע, יש לבחון האם לנתבע קיימת הגנה.

הפרסום הראשון

27. לצורך הקלה על הקורא, יובא כאן שוב הפרסום הראשון:

"העתירה הוגשה לאחר שהבנו כי המתנגדים לאיתמר פעלו באופן עברייני כמו ארגון פשע, לא פחות, להטיית תוצאות הבחירות. כמו כן הסתבר כי חלק מהעבירות תוכננו בקפידה מספר חודשים לפני הבחירות, כגון הודעות סמס והתערבות במינוי של מנהל הבחירות ליאור קלצ'קין."

28. העיון מעלה, כי אמנם כטענת הנתבע, אין בפרסום התייחסות פוגענית ישירה לתובע, אף ששמו נזכר בו. אלא שלגישתי, משתמע ממנו, כי התובע שותף להטיית הבחירות, שהרי כיצד הוטו תוצאות הבחירות, אלא אם התובע סייע בכך, והוקיר בכך תודה ל"עבריינים" שהתערבו במינוי, בכך שסייע להם ב"זיוף" תוצאות הבחירות.

29. חיזוק לכך שהנתבע כיוון את דבריו בטור זה ישירות לתובע, כמי שהיה שותף למעשה הרמייה בהטיית תוצאות הבחירות, ניתן למצוא בשני הפרסומים הנוספים של הנתבע, שם הדברים כבר נאמרים מפורשות, וכן בעובדה שהנתבע חזר על האשמה קשה זו בעדותו בבית המשפט.

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

30. לכך אוסיף, כי אם אכן כטענת הנתבע, הפרסום איננו מייחס לתובע מעורבות במעשים הפליליים, אזי יש לתהות מדוע בחר הנתבע להזכירו בטור שפרסם, ומדוע טען זאת במפורש בפרסומים השני והשלישי. תשובה לכך לא מצאתי בטיעוני הנתבע. נהפוך הוא, התובע חזר על דבריו בעדותו בבית המשפט.

31. יחד עם זאת יש לומר, כי היות שהדברים הם משתמעים, אזי בניגוד לפרסומים השני והשלישי של הנתבע, שמופנים ישירות כלפי התובע, עוצמתם חלשה יותר, וכנגזר מכך גם נמוכה יותר מידת פוטנציאל הפגיעה בתובע כתוצאה מהם.

הפרסומים השני והשלישי

32. שוב, למען נוחות הקריאה, אציג בשנית את הפרסום השני:

"אין ספק שלא נשקוט עד אשר נוכיח לכולם שעבריינים, שבראשם תומר גלאם, ליאור חורב, בני וקנין, יוסי דיין ומלמעלה בממשלה משה כחלון, עשוי קנוניה גדולה עם ליאור קלצ'קין וזייפו את תוצאות הבחירות. איתמר שמעוני בוודאות ניצח ואפילו באלפי קולות אולם העבריינים הללו שינו את תוצאות הבחירות ואסור שהתושבים יחשבו אחרת ואנחנו נעשה הכל, כולל הכל, לחשוף אותם."

וזוהו הפרסום השלישי (המורכב למעשה משתי תגובות של הנתבע):

"אחי, אנחנו לא נרים ידיים. נגרום למשטרה לחקור ולהציג מימצאים ונחשוף את כולם. לפחות שהתושבים יידעו מי עשה ומה."

"לא אניח להם. אדאג לפנות לכל הגורמים, למח"ש ואפילו לבג"צ, שיחקרו אותנו, ושיחקרו את כל האנשים ששתפו פעולה לזיוף הבחירות: ליאור חורב, ליאור קלצ'קין, מלכה גרשון ועוד..."

33. עיון בפרסום השני מעלה, כי הנתבע נוקב בשמו של התובע, ומייחס לו באופן אישי עשיית קנוניה עם אחרים לצורך זיוף תוצאות הבחירות. הנתבע אף מכנה את אלה שבשמו נקב, ובכללם התובע - עבריינים.

34. לפיכך, גם לאחר בחינת האמירה בזהירות המתבקשת, ותוך מתן מעמד מוגבר לחופש הביטוי בשל כך שהתובע הינו "איש ציבור", אין ספק בעיני כי האמור בפרסום השני מהווה לשון הרע.

הצגת התובע, אשר משמש בשני תפקידים ציבוריים (ברשות המסים וכמנהל בחירות), כמי שחבר לעבריינים וזייף את תוצאות הבחירות, איננה בגדר ביקורת או הבעת דעה, אלא הפניית אצבע באישומים חמורים ביותר, תוך מצג כי זו היא האמת העובדתית.

תפקידיו של התובע דורשים מידה רבה של אמון מן הציבור, והאמירות של הנתבע כלפי התובע מכוונות לפגוע בליבת אמון זו ולקעקע אותה. לפיכך, ככל שלא יימצא, כטענת הנתבע, ש"אמת בדבריו", הרי שבמובהק מדובר בלשון הרע.

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

35. העיון בפרסום השלישי, מביא למסקנה דומה: הנתבע מייחס לתובע, אשר שמו מצויין בצורה מפורשת, שיתוף פעולה עם אחרים לביצוע עבירה פלילית של זיוף הבחירות. לפיכך, בהתאם למבחן האובייקטיבי שנקבע בפסיקת בתי המשפט, כל קורא סביר יגיע למסקנה שמדובר באמירה המגיעה כדי לשון הרע.

36. לאחר שקבעתי שהאמירות מהוות פרסום לשון הרע, יש לבחון האם עומדת לנתבע הגנה כלשהיא.

בחינת ההגנות

37. למעשה, טענתו של הנתבע על כך שחלה על הפרסומים הגנה, נחלקת לשלוש טענות נפרדות, אשר ייבחנו להלן:

הראשונה - הפרסומים מהווים הבעת דעה לגיטימית על התנהלות התובע, ולכן חלה עליהם ההגנה הקבועה בסעיף 15(4) לחוק לשון הרע;

השנייה - הדברים שפורסמו היו אמת, ולו "אמת לשעתה", ולכן חלה עליהם ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק לשון הרע;

השלישית - שכאמור הועלתה לראשונה בתצהיר העדות הראשית מטעמו של הנתבע, ולפיה מדובר ב"זוטי דברים", שאדם סביר לא היה מגיש בגינם כל תובענה.

האם מדובר בהבעת דעה לגיטימית?

38. לטענת הנתבע, האמור בפרסומים מהווה הבעת דעה לגיטימית, על התנהלות התובע במהלך יום הבחירות ולאחריו. לגישתו, יש להחיל בעניינו את ההגנה הקבועה בסעיף 15(4) לחוק לשון הרע, באשר מדובר בפרסום שנעשה בתום לב, ובפרט כך כאשר הפרסומים מהווים הבעת דעה על התנהלות התובע במסגרת תפקידו הציבורי. לטענת הנתבע, כאשר היה קיים חשד סביר להטיית הבחירות, אזי לכל הפחות, מדובר ב"אמת לשעתה", אשר היתה נכונה במועד פרסום הדברים.

39. הנתבע מציין, כי התפקיד אותו מילא התובע דורש נקיון כפיים, תוך שמירה על הליך הבחירות נקי וטהור, וכי העברת ביקורת על פעולותיו היא לגיטימית ונחוצה. לטענתו, גם אם ביקורת זו כוללת אמירות חריפות, היא אינה מהווה פגיעה בשמו הטוב של התובע.

40. הנתבע עוד מציין, כי הפוסטים שבתגובה להם נכתבו הפרסומים השני והשלישי כלל לא מתייחסים לתובע, ולכן יש לקרוא אותם בהקשר הרלוונטי.

41. בסעיף 15(4) לחוק לשון הרע נקבעה הגנה, ולפיה:

"הפרסום היה הבעת דעה על התנהלות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהלות";

42. טענה דומה לזו של הנתבע נטענה בהזדמנויות שונות, אלא שהיא נדחתה על-ידי בתי המשפט ונקבע, כי האשמה בביצוע עבירה פלילית מהווה לשון הרע, ולא תיחשב כפרשנות או הבעת דעה

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

(ראו ע"א (ח"י) 20665-02-19 צורי נ' קרשובר (פורסם במאגרים משפטיים 16.6.2019); ע"א (ב"ש) 29921-07-15 (נת'); ת"א (נת') 22.10.2020); (פורסם במאגרים משפטיים 7.2.2018)). ניתן אף להגיע למסקנה דומה, מתוך ניתוח פסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 7426/14 פלונית נ' עו"ד הראל (פורסם במאגרים משפטיים 14.3.2016) שם נקבע, כי הגשת תלונה, חסרת בסיס, בדבר ביצוע עבירה פלילית לא תזכה להגנה הקבועה בסעיף 15(8) לחוק לשון הרע, ולפיה תהא מוגנת הגשת תלונה לרשות מוסמכת.

לפיכך, היות שבפרסומים התייחס הנתבע לתובע כאל "עברייך", שביצע יחד עם אחרים עבירה של זיוף הבחירות, לא ניתן לקבוע כי מדובר בהבעת דעה, שיכולה ליהנות מן ההגנה הקבועה בסעיף 15(4) לחוק לשון הרע.

43. בהקשר זה יהיה ראוי לציין, שהנתבע לא הביא ולו בדל של ראיה שיראה כי התובע הורשע בפלילים, שעל כן ניתן להתייחס אליו כאל "עברייך", ואף לא הביא ולו ראשית ראיה שניתן על בסיסה לומר כי התובע זייף את תוצאות הבחירות.

44. לפיכך, כאשר התייחס הנתבע לתובע בפרסומים השני והשלישי כאל "עברייך", וכמי שחבר לאחרים וביצע עבירה של זיוף הבחירות, אזי לא תעמוד לו ההגנה מכח סעיף 15(4) לחוק לשון הרע. כך גם באשר לפרסום הראשון, שבו מייחס הנתבע לתובע מעורבות במעשים פליליים באופן משתמע.

הגנת "אמת דיברתי"

45. בסעיף 14 לחוק לשון הרע נקבע:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש."

46. עוד טרם אכנס לניתוח הראיות שהוצגו לפני, יש לציין, כי הלכה היא, שלצורך הגנה של אמת בפרסום "עשוי הנתבע להידרש להביא כמות הוכחה, שמידתה תעמוד ביחס מתאים לרצינות תוכן הדיבה", וככל שהדיבה חמורה במיוחד, הרי ש"היא מחייבת הבאת כמות ראיות רבה יותר מהנדרשת במשפטים אזרחיים רגילים" (ראו ע"א 670/79 הוצאת עתון הארץ בע"מ נ' מזרחי, פ"ד מא(2) 169, 186-187 (1987)).

בע"א 475/81 זיקרי נ' "כלל" חברה לביטוח בע"מ, פ"ד מ(1) 589, 598 (1986) ננקט ניסוח מרחיב יותר, לפיו: "הצד, שעליו רובץ הנטל להוכיח עובדות המטילות על יריבו סטיגמה של ביצוע עבירה פלילית, חייב לעשות זאת באמצעות ראיות בעלות משקל רב וכבד יותר ממה שדרוש במשפטים אזרחיים רגילים".

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

47. בהתאם לאמור, היה על הנתבע להוכיח את טענותיו כלפי התובע, ברמת הוכחה הגבוהה ממאזן הסתברויות, וזאת בשים לב לחומרת ההאשמות שאותן הפנה כלפיו. לגישתי, הנתבע לא עמד בנטל השכנוע לביסוס טענותיו, אף לא במאזן ההסתברויות, לא כל שכן בנטל המוגבר שחל עליו. למעשה, הנתבע לא עמד בנטל כלשהו, ולא הציג ראיות כלשהן, למעט אמירות בעלמא שלו.

48. הנתבע ביקש לבסס את טענותיו כלפי התובע באמצעות תצהיר מטעמו, ובאמצעות תצהירו של מר ליאור שוורץ (להלן - "שוורץ").

49. תחילה יש להתייחס לעדותו של מר שוורץ, אשר העיד בתצהיר עדותו הראשית, כי בשיחה שערך עם התובע, ואשר הוקלטה על-ידו, אישר התובע בקולו דבר קיומם של אי סדרים וזיופים בבחירות.

50. על אף הנטען, מר שוורץ והנתבע אינם מצביעים על אמירה כלשהיא של התובע במסגרת שיחה זו, בו הוא מאשר קיומם של זיופים בבחירות. לפיכך, יש לדחות את הטענה, כי התובע אישר בקולו קיומם של זיופים.

51. בכל הקשור ל"אי סדרים" נטען, כי אלה באו לידי ביטוי בכך שהיו תלונות, ולפיהן אנשים הצביעו בשמם של אחרים, וכי לא ניתנה למר שוורץ גישה לחדר בו בוצעה על-פי הטענה ספירת הקולות. **כפי שיובהר להלן, אין ממש בטענות אלה.**

52. כאמור, נטען, כי במסגרת הבחירות היו דיווחים שהתקבלו משני מזכירי קלפי, ולפיהם אנשים התלוננו כי אחרים הצביעו בשמם, העיד בעניין זה מר שוורץ כך (ראו עמ' 20 - 22 לפרוט'):

ש. ומסגרת שיחה שלך עם מר קלצ'קין בערב הבחירות הוא סיפר לך שפנו אליו שני מזכירי קלפי ואמרו שלכל אחד מהם היה אדם אחד שאמר שהוא בא להצביע והצביעו כבר בשמו?

ת. אני זוכר את רוח הדברים אבל... כאשר אתה שואל אותי מילה במילה אני לא זוכר אבל את רוח הדברים אני זוכר ומאשר.

ש. אתה עצמך לא דיברת עם אותם שני מזכירי קלפי נכון?

ת. לא.

ש. ואתה יודע מה השמות של אותם מזכירי קלפי?

ת. לא.

ש. ואתה לא דיברת עם אותם שני אנשים שבאו אל מזכירי הקלפי ואמרו שהצביעו במקומם?

ת. לא, לא דיברתי.

ש. אז אתה שמעת בערב שמשו אחד שלא יודעים איך קוראים לו אולי אומר אמת ואולי לא, הוא אמר לאיזשהו מזכיר קלפי שהצביעו במקומו ואם המזכיר קלפי הזה אומר אמת, הוא אמר את זה לליאור וזה מה שליאור אמר לך?

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

ת. נכון.

ש. לשאלת בית המשפט איך המידע הגיע אלייך אם לא ממזכירי קלפי ולא מאותם אנשים?

ת. אני דיברתי עם אנשים שהיו בקלפיות ושהעבירו אליי תוצאות בכל מיני מדיות, תוצאות ספירה.

....

ש. אז אני חוזר לסיבה שבגללה הביאו אותך אותה הקלטה, האם ידוע לך שאחד מאותם שני אנשים שאנחנו לא יודעים את שמם אולי קיימים אולי שיקרו ידוע לך שאחד מהם הגיש תלונה במשטרה?

ת. לא.

ש. כאשר בא האדם שהגיע ואמר שמשוהו אחר הצביע קודם, אתה יודע להגיד לי אם זה שהגיע הוא באמת האיש צריך להצביע או זה שהגיע הוא אדם שניסה עכשיו להצביע במקום משהו?

ת. לא.

ש. יכול להיות ששני האנשים החדשים שהגיעו ואמרו שהצביעו במקומם הם נוכלים והם באו להצביע במקום אחרים?

ת. יכול להיות.

די באמור, כדי להצביע על מופרכות ההאשמות שהפנו הנתבע ומר שוורץ כלפי התובע בעניין זה, היות שאין בכוחם להצביע על קצה קצהו של חוט שניתן לעקוב אחריו ולבדוק טענה זו, והיא מבוססת כולה על עדויות שמיעה לא מזוהות. עד כמה מופרכת הטענה, תעיד העובדה, שמר שמעוני לא העלה כל טענה בעניין זה במסגרת ערעור הבחירות שהגיש (ראו עמ' 22 לפרוט' ש' 26 - 36).

53. בכל הקשור לטענה ולפיה התובע מנע את כניסתו של מר שוורץ לחדר בו נספרו הקולות, יש לומר כי נפלו סתירות מהותיות בין עדותו של הנתבע לעדותו של מר שוורץ בעניין זה, וגם בתוך עדותו של מר שוורץ נפלו סתירות, כך שאינני נותן כל אמון בעדותו של מר שוורץ בעניין זה.

54. בכתב ההגנה של הנתבע נרשם (ראו סעיף 21), כי "בזמן הקלדת התוצאות אסר על מר ליאור שוורץ, פעיל של מר שמעוני, להיכנס להיכל הספורט ובכך מנע ממנו להיות נוכח כמשקיף בספירת הקולות". מנגד, מר שוורץ אישר בעדותו, כי האמור בסעיף 21 לכתב ההגנה איננו אמת, היות שלא נמנעה ממנו הכניסה להיכל הספורט (ראו עמ' 25 לפרוט' ש' 25 - 26). במהלך עדותו התברר בעניין זה, כי הטענה היא שלא אפשרו לו, כמו גם לאנשים נוספים, להיכנס לחדר בו רוכזו הקלפיות ובוצעה הספירה (ראו עמ' 23 לפרוט' ש' 35).

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

55. עוד התברר במהלך עדותו, כי לא התובע הוא שמנע ממנו את הכניסה, אלא גב' מלכה גרשון, שהיתה חברה בוועדת הבחירות על-פי עדותו של מר שוורץ (ראו עמ' 19 לפרוט' ש' 21 - 24):

"... כאשר הגעתי להיכל הספורט הוכנסתי אל חדר העיתונאים, בו הוצגו נתוני הספירה על גבי מסך גדול, והחלק בו היינו אמורים לפקח על הספירה היה מופרד סגור ומאובטח. פניתי ניסיתי לפנות לליאור ולא הצלחתי ליצור איתו קשר, אז פניתי למלכה גרשון היום שמנכ"לית כוח אדם ואז היתה בוועדת הבחירות, היא היתה שם והיא זו שסרבה שניכנס...." (ההדגשה שלי - י.ל.)

56. היות שברור, כי עדותו זו של מר שוורץ, **במסגרת השלמה שאפשרתי לעדותו הראשית** (ראו עמ' 19 לפרוט' ש' 8 - 12), משמיטה את הקרקע תחת טענות שהפנה הנתבע כלפי התובע, הרי שמר שוורץ ביקש לערוך מקצה שיפורים לעדותו זו במהלך חקירתו הנגדית, ובה העיד כי, לא ייתכן שהגב' גרשון תמנע את כניסתו ללא אישורו של התובע (ראו עמ' 23 לפרוט' ש' 8 - 29), ובהתאם הערתי לפרוטוקול הדיון, כי "זה לא תואם את הדברים שנאמרו קודם בעדות". (ראו עמ' 23 לפרוט' ש' 15 - 16).

יתרה מכך, לגרסה עובדתית חדשה זו אין כל ביטוי בתצהירים של הנתבע ושל מר שוורץ, ומר שוורץ לא הצליח להסביר מדוע במסגרת שיחתו עם התובע ביחס לערב הבחירות, לא הטיח בפניו טענה זו (ראו עמ' 25 - 26 לפרוט').

57. הנה כי כן, מר שוורץ ביקש לערוך "מקצה שיפורים" לעדותו הראשית, במסגרתה טען כי מי שמנעה ממנו את הכניסה היא הגב' גרשון, ו"מקצה שיפורים" לעדותו הראשית בתצהיר, שם הדבר לא נזכר כלל. יתרה מכך, אף שהתבקש כי מר שוורץ יטיח בתובע, במסגרת המפגש ביניהם, את הטענה כי הוא מנע ממנו בערב הבחירות להיכנס לאיזור ספירת הקולות, הרי שאין מחלוקת כי הוא לא העלה עניין זה במסגרת השיחה. לפיכך, על יסוד המכלול, כפי שכבר ציינתי, אינני נותן אמון בעדותו של מר שוורץ בעניין זה.

58. ויודגש, גם אם אכן בפועל נהג התובע כנטען, **ושעה שאין מחלוקת כי לא הותר לאיש להיכנס לאיזור הספירה פרט לחברי וועדת הבחירות**, הרי שעל-פני הדברים אין בכך כל פסול, ובוודאי שלא ראייה לזיוף הבחירות.

59. גם בתצהירו של הנתבע ובעדותו בבית המשפט לא מצאתי בסיס כלשהו לטענות בדבר קיומן של עבירות פליליות שבוצעו ע"י התובע לזיוף הבחירות בעיר אשקלון. יש לציין, כי בעניין זה העלה הנתבע בתצהירו ועדותו מספר טענות ביחס להתנהלות התובע.

הראשונה - עניינה בקיומה של קנוניה בין התובע לבין אחרים לצורך מינויו כמנהל הבחירות, ולאחר מכן בזיוף הבחירות.

השנייה - עניינה בטענה כי בליל הבחירות, בין השעות 22:00 עד 24:00 נעצרו הדיווחים ביחס להתקדמות תוצאות הבחירות, וזאת לאחר שבמהלך הספירה שבוצעה, הוביל מר שמעוני על מר גלאם.

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

השלישית - עניינה בטענה כי הופצו מסרונים לתושבי העיר אשקלון ולפיהם, מר שמעוני נחקר בענייני טוהר הבחירות בשעה בה נערכות הבחירות.

הרביעית - עניינה בטענה כי קלפיות ופרוטוקולים של וועדות הקלפי הוחזקו בבית הוריו של התובע.

60. בכל הקשור לטענה בדבר קיומה של קנוניה, הרי שדי בעדותו של הנתבע כדי להצביע על כך שאין לטענה זו כל בסיס ראיתי. בחקירתו הנגדית העיד הנתבע בעניין זה כך (ראו עמ' 28 לפרוט' ש' 17 - 23):

"ש. האנשים האלה עשו לדברייך קנוניה גדולה עם קלצ'קין, אתה עומד מאחורי הדברים?

ת. כן.

ש. כלומר אתה לא מתנצל על הדברים?

ת. לא.

ש. אתה יכול להוכיח ממש קשר בין כחלון או ווקנין שהיה פעם ראש העיר, ממש קשר לקלצ'קין שיחות טלפון וואטסאפים או פגישות?

ת. לא."

ובהמשך (ראו עמוד 29 לפרוט' ש' 17 - 24).

"ש. ובאיזה אופן אתה קיבלת את המידע שבדיוק האנשים האלה ומר קלצ'קין עשו תכנון מראש, ומתי?

ת. אני ראיתי את אופן ההתנהלות גם במינוי של קלצ'קין כמנהל בחירות שבא לנהל בחירות של עיר של 150 - 160 אלף תושבים שהוא בפעם הראשונה בחייו מנהל בחירות, אני חשבתי באופן אמיתי כי הוא מונה מתוך הכוונה מראש להטות את הבחירות באשקלון, ובנוסף לכך, ראיתי מספר פעמים את האנשים שהזכרתי שם כולל את השר כחלון נפגשים ביחס במסדרונות העירייה וכו' ולא היה לי אחרת מלהבין שהמינוי של קלצ'קין היה פסול ולא הגיוני אלא אם כן התכוונו האנשים שכך יתנהלו הבחירות באשקלון."

61. כלומר, הנתבע מאשר שמדובר במחשבותיו האישיות, על סמך מפגשים שראה במסדרונות העירייה, ושעה שאין לו דרך להוכיח את הטענה בדבר קנוניה במינוי של התובע לתפקיד מנהל הבחירות.

62. בהתייחס לטענות לכך שבמהלך יום נשלחו מסרונים ממערכת שנחזתה להיות של משטרת ישראל, שבה דווח, כביכול, לתושבי העיר כי מר שמעוני נחקר בעבירות של טוהר המידות, העיד הנתבע, שאין לו כל הוכחה שהתובע ידע בזמן אמת על קיומם של המסרונים. למרות זאת, לגישתו היה על התובע להגיש תלונה בעניין זה למשטרת ישראל (ראו עמוד 30 - 31 לפרוט').

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

היות שאין לנתבע כל ראייה לכך שהתובע ידע אודות המסרונים שנשלחו בזמן אמת, והתובע בעדותו העיד שלמיטב זכרונו מידע זה לא הובא לידיעתו ביום הבחירות (ראו עמ' 13 לפרוט' ש' 29-30), אזי נשמט הבסיס לטענת הנתבע. לכך אוסיף, כי גם אם היתה בידי הנתבע הוכחה לכך, הרי שאין דבר בין מחדל לכאורי זה של התובע בהגשת תלונה למשטרה לבין "זיוף" הבחירות.

63. גם בכל הקשור לטענה, כי בליל הבחירות נערכה הפסקה יזומה בתהליך ספירת הקולות בין השעות 22:00 ל- 24:00, אין בידי הנתבע כל ראיה אובייקטיבית, וגם מעדותו עולה שאין בסיס לטענה זו. כך ניתן לפנות לחקירתו הנגדית של הנתבע וניתן לראות כי מדובר בטענות כלליות שלכאורה, גובו בראיות אובייקטיביות, אלא שאלה לא הוגשו לבית המשפט (ראו עמ' 34-35 לפרוט'):

ש. עברתי על כתב ההגנה שלך ואתה מספר פה על תקלות כדי להסביר מה לא בסדר, אתה מונה דברים עם שמות של אנשים שאף אחד לא הגיע להעיד, מפנה לסעיף 23 לכתב ההגנה, לגבי "תקלה בקלפיות שעליה יכולה להעיד סיון סבג", גם מפנה לסעיף 24 – שם אתה מפנה למר ביטון עם המצלמות, אחר כך בסעיף 27 – משהו שיכולה להעיד אותה סימני אבל זה מה שהסברת, כל האירועים האלה העדים לא באו והאירועים מוכחים ואתה מתעקש על דיון הוכחות ולא מביא אף אחד מהם ואנחנו נמצאים עם סיפורים בעלמא, למה?

ת. אתה לא מדייק בלשון המעטה, אני לא הוכחתי ולא מוכיח, בנוסף לכך הגשנו הקלטות, סרטונים שמעידים חד וחלק על כך שכן היה את ההפסקה בין 22:00 ל- 00:00 בלילה בהקלדה שעד ההפסקה איתמר שמעוני הוביל כל הזמן, אפילו לא פעם אחת שתומר גלאם בספירת 53 הקלפיות הראשונות עד להפסקה, הוביל, תמיד איתמר שמעוני הוביל ופתאום בשעה 22:00 היתה פסקה ואי אפשר לספור וצרפנו את הסרטון שהכתבת אומרת שיש פה בלאגן ופותרים תיבות ועד 00:00 בלילה, רק אז, חוזרת המערכת לספור אחרי שתיים הפסקה, ומשם הממוצע של התומכים בין איתמר לתומר התחיל להשתנות.

ש. סיפרת סיפור נחמד אבל מאחר וכולנו עברנו בחירות כולנו יודעים שב 22:00 נסגרות הקלפיות וב 22:00 בוודאי שאין תוצאות ואף אחד לא יכול להוביל, ורק אז מתחילים לספור לאחר שסוגרים את הקלפיות לפני 23:00 או 00:00 אין תוצאות בכלל, איך הסיפור הזה ששמעוני הוביל מ 22:00 ורק מ 00:00 התחילו להשתנות התוצאות?

ת. אני אגיד לך שהדברים היו מתועדים גם במצלמות האבטחה שפתאום נעלמו להם ועד 22:00 בלילה ואז נעצרו הספירות ושם הכתבת אומרת בצורה הכי מפורשת שיש בלאגן ואנשים פותרים תיבות ומעבירים פתקים. אם היה ניתן למשקיף שלנו להיכנס לחדר הסטרילי יכול להיות שזה לא היה קורה ובגלל זה אני טוען לקנוניה.

ש. אני אומר לך שוב, מאחר וכל הנוכחים פה יודעים איך זה עובד כי רק ב 22:01 סוגרים את הקלפי ואיתמר שמעוני לא יכול להוביל מ 22:00 וכל הסיפור הזה מצוץ

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

מהאצבע, אז איך אתה מסביר לי ששמעוני הוביל עד 22:00 בספירה שהקלפיות רק נסגרו ב 22:01?

ת. הכתבים שצרפנו אותם בסרטונים סיקרו את הפתיחה של הקלפיות ותוך כדי הפעולות באונליין נעצרו בספירה שלהם כל מהלך צריך להיות על הלוח."

הנה כי כן, הנתבע התחמק ממתן תשובה לחוסר ההיגיון בטענה, וזאת שעה שידוע כי תהליך ההצבעה מסתיים בשעה 22:00, שאז מתבצעת קודם כל בדיקה של הקולות בידי וועדות הקלפי השונות, ורק לאחר שהן מסיימות את עבודתן, מובאות הקלפיות יחד עם פרוטוקולי הוועדות אל וועדת הבחירות המרכזית, שאז מבוצעת ספירה כללית.

מכאן, שכלל לא קיימת האפשרות כי חלה הפסקה יזומה בתהליך ספירת הקולות בשעה 22:00, כאשר בשעה זו מר שמעוני הוביל על-פי הטענה על-פני מר גלאם.

64. בכל הקשור להחזקת הפרוטוקולים של וועדות הקלפי בבית הוריו של התובע, אני מקבל את עדותו של התובע (ראו סעיפים 69 - 82 לתצהיר עדותו הראשית), כי הפרוטוקולים הוחזקו במשרדו ברשות המסים, ורק בשל העובדה כי מר שמעוני ופעיליו ביקשו לבחון את הפרוטוקולים לקראת הגשת ערעור הבחירות, והיות שפגישה שנקבעה עמם התארכה, הוא הסכים לקחת מספר פרוטוקולים לבית הוריו לצורך המשך הבדיקה.

הנתבע נמנע מלחקור את התובע בעניין זה במסגרת חקירתו הנגדית, ועל-כן לא סתר את עדותו של התובע.

65. לכל האמור אוסיף, כי הנתבע אשר ציין בכתב ההגנה (שנתמך בתצהיר) שמות של עדים פוטנציאליים, שלכאורה נחשפו למעשי פגיעה בטוהר המידות של הבחירות (ראו סעיפים 23 ו-24, בהם נזכרים הכתבת סיוון סבג, ומר ביטון), כך גם ביחס לגב' סימני, שעל-פי עדותו היתה עימו כאשר נסע לבחון את הפרוטוקולים של ועדות הקלפי, הרי שהוא לא טרח לזמן אותם לעדות בבית המשפט.

הימנעותו זו פועלת לחובתו, היות שחזקה היא כי בעל דין לא ימנע מלהביא עדות או ראיה הפועלת לטובתו, וככל שהוא נמנע מהבאת העד ניתן להסיק שאילו הוצגה העדות היתה פועלת לחובתו (ראו ע"א 548/78 פלונית נ' פלוני, פ"ד לה(1) 736 (1980); רע"א 3489/09 מגדל חברה לביטוח בע"מ נ' חברת צפוי מתכות עמק זבולון בע"מ, פ"ד סו(1) 633 (2013); ע"א 6913/18 שקדי נ' הרודיוס השקעות בע"מ (פורסם במאגרים משפטיים 4.8.2020)).

66. הנתבע התבקש להסביר את העובדה שלא זימן עדים שיתמכו בטענותיו.

לטענתו, הגב' סימני, לא הגיעה להעיד שכן היא "חוששת מאיומים שהיא קיבלה" (ראו עמוד 29 לפרוט' ש' 10). לאחר שנשאל התובע מדוע לא כתב זאת בתצהירו השיב: "זו דעתי לסיבה שהיא ביקשה ממני לא לבוא ולהעיד" (ראו עמוד 29 לפרוט' ש' 13)(ההדגשה שלי - י.ל.).

וכך השיב לשאלה נוספת בנושא (ראו עמוד 32 לפרוט' ש' 2 - 9):

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

"ש. עכשיו אתה טוען כל מיני טענות על אי סדרים שאתה מייחס לקלצ'קין, ואני מנסה להבין איך ייתכן שאין לך אף עד מלבדך להוכחת אף אחת מהטענות שלך?

ת. אני אסביר, אני שנתבעתי על ידי קלצ'קין, הסקתי מסקנות, שבעצם כל מה שאני כותב בכתב ההגנה מתועד במסמכים אם זה במשטרה, אם זה במשרד המשפטים אם זה בביתי משפט, והדבר היחידים שראיתי לנכון להזמין את ליאור שוורץ כי באותו יום נאמר לי שלא נתנו לו להכנס לאולם, ונאמר לי שהיה חדר כביכול סטרילי שבמקום שיהיו אנשים מטעם קלצ'קין לא היה שם אף אחד מטעם קלצ'קין אלא היו רק אנשים מטעם תומר גלאם ולכן חשבתי שזה מספיק להגנתי ולהגיע לחקר האמת." (ההדגשה שלי – י.ל.)

67. עולה מן האמור, שאין לנתבע הסבר מדוע עדים שיכלו לשפוך אור על וטענותיו לא זומנו לעדות. מכאן, שהנתבע לא הביא ולו ראיה אובייקטיבית אחת לתמיכה בטענותיו לקיומם של אי סדרים כלשהם במהלך הבחירות, או לאחריהן, ובוודאי שלא עלה בידו להוכיח טענה ולפיה התובע היה שותף לזיוף הבחירות.

68. טרם סיום הדיון בעניין זה יהיה יש לציין, כי התובע הודה בעדותו, שבעת ספירת הקולות אירעו טעויות (ראו עמוד 6 לפרוט' ש' 2 - 3). לטענתו, מדובר בטעויות שנעשו בתום-לב על ידי שני מזכירי קלפי וקלדנית אחת. כאשר טעויות אלה התגלו לאחר עיון בפרוטוקולים (ראו עמוד 7 לפרוט' ש' 8 - 14), וכי אישר קיומן של טעויות אלה במסגרת ערעור הבחירות. לטעמי, האמור רק מדגיש את היושרה של התובע, אשר לא הסתיר מאום בעניין – לא בפני ולא במהלך הדיון בערעור הבחירות.

ויוזכר, כי ערעור הבחירות נמחק על-ידי מר שמעוני.

69. מכל האמור לעיל עולה, שלא בידי הנתבע להוכיח, שיש אמת בפרסומים שלו:

לא הוכח שנעשתה התערבות כלשהי במינויו של התובע כמנהל הבחירות באשקלון, וממילא גם לא הוכחה מעורבות של התובע במינויו ממניעים זרים;

לא הוכח שנעשתה פעילות לא חוקית במהלך הבחירות או לאחריהן;

לא הוכח שהבחירות זויפו.

70. לכל האמור אוסיף, כי במסגרת ערעור הבחירות (ראו נספח 3 בתיק המוצגים של הנתבע) העלה מר שמעוני טענות מטענות שונות ביחס להתנהלותו של התובע כמנהל הבחירות, אלא שבית המשפט המחוזי לא מצא ממש בטענות אלה, והמליץ למר שמעוני למחוק את הערעור, כפי שאכן עשה בפועל.

71. כאמור בסעיף 46 לעיל, על הטוען לעובדות המטילות על אדם אחר סטיגמה של ביצוע עבירה פלילית, מוטל נטל מוגבר של הבאת ראיות מעבר לזה הנדרש במשפט אזרחי הרגיל. הנתבע לא עמד בנטל זה, ואף לא ברמה הנדרשת במשפט אזרחי של מאזן ההסתברויות.

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

72. לפיכך, לא ניתן לקבוע כי לנתבע עומדת ההגנה של "אמת דיברתי".

73. גם לא עומדת לנתבע הטענה כי מדובר ב"אמת לשעתה", באשר אין מחלוקת שהפרסומים השני והשלישי נעשו לאחר שנמחק ערעור הבחירות, כאשר בית המשפט המחוזי לא מצא בסיס לטענותיו של מר שמעוני, ושעה שכמפורט לעיל אין בידיו של הנתבע בדל של ראיה לקיומה של קנוניה לזיוף הבחירות. מכאן, שלא היתה אמת בדברים, גם לא בשעה שנטענו במסגרת ערעור הבחירות.

74. בתמיכה לטענתו, שיש אמת בדבריו, מפנה הנתבע למכתבו של עו"ד קובי מושקוביץ (סגן בכיר לפרקליט המדינה), בתשובה לפנייתו של עו"ד דניאל כהן (ראו **נספח 7** לתיק המוצגים של הנתבע). לטענתו, מסקנתו של עו"ד מושקוביץ' היא שיש בסיס לחשדות.

75. כפי שהערתי במהלך הדיון (ראו עמ' 9 לפרוט' ש' 8), יש בטענה זו כדי להוציא דברים מהקשרם, היות שעיון במכתב מעלה, כי לא נזכרת בו כל טענה כלפי התובע. ביחס לטענה בעניין אי סדרים בקלפיות נרשם, כי הוגשה תלונה למשטרה, ובהתאם על עו"ד כהן למסור את הראיות שבידיו ליחידה החוקרת. כפי שתואר לעיל, ראיות שכאלה לא הוגשו בהליך זה, ואף לא נמסר על-ידי הנתבע, כי עו"ד כהן העביר ראיות כלשהן למשטרת ישראל. זאת ועוד, אין במכתבו של עו"ד מושקוביץ' כל אמירה ולפיה יש בסיס לחשד לזיוף הבחירות.

האם מדובר ב"זוטי דברים"

76. כמפורט בפרק המחלוקות, לגישת הנתבע, דבריו מהווים "זוטי דברים", וזאת נוכח טענתו, כי מספר מצומצם בלבד של אנשים נחשפו לפרסומיו. בסיכומיו, טוען הנתבע שמדובר בדוגמא למקרה שבו יש להחיל את הפטור הקבוע בפקודת הנוזיקין [נוסח חדש], אשר לפיו לא רואים כעוולה מעשה שהינו בגדר "מה בכך".

77. אינני מקבל טענה זו, היות שלגישתי תוכן הדברים שנאמרו אינם בגדר "זוטי דברים".

גם ביחס להיקף החשיפה של הפרסומים לא ניתן לומר, כי מדובר ב"זוטי דברים", נוכח כך שמדובר בפרסום שבוצע באתר אינטרנט הפתוח לכל, ובעמוד הפייסבוק האישי של הנתבע, שאישר בעדותו כי ייתכן הדבר שיש לו כ- 5,000 חברים. ואסביר בהרחבה.

78. בהתאם להוראות סעיף 7 לחוק לשון הרע, פרסום לשון הרע **לאדם או יותר**, זולת הנפגע, יהווה עוולה אזרחית. כלומר, לכאורה נדרש כי יצפה בפרסום לפחות אדם אחד, זולת הנפגע. **ואין בו כל הגנה בעניין פרסומים למספר מועט של אנשים**. חזקה על המחוקק, כי אילו סבר שפרסום למספר מועט של אנשים הוא בגדר "זוטי דברים" שאיננו נכנס בגדר החוק, הרי שהיה קובע, כי הפרסום צריך להגיע למספר X של אנשים זולת הנפגע. המחוקק לא סבר כך, ובניגוד לדעת הנתבע רואה בפרסום לאחד או יותר משום "לשון הרע".

79. בהקשר זה יש לומר, למען הסר כל ספק, שאין כל מחלוקת, כי הפרסומים השני והשלישי עומדים בתנאי זה.

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

אין מחלוקת כי לפוסט, שבתגובה אליו נכתב הפרסום השני היו לפחות 52 חיבובים, 8 שיתופים ו-34 תגובות (ראו **נספח 8** לתיק מוצגי התובע), וכי לתגובה של הנתבע (שהיא הפרסום השני) נרשמו 3 חיבובים ותגובה אחת (ראו **נספח 9** לתיק מוצגי התובע). לפוסט שבתגובה אליו פורסם הפרסום השלישי היו 40 חיבובים, שיתוף אחד ו-20 תגובות (ראו **נספח 10** לתיק מוצגי התובע), ולתגובה של הנתבע (שהיא חלק מהפרסום השלישי) נרשמה לכל הפחות תגובה אחת של הגב' אילנה חייט (ראו **נספח 11** לתיק מוצגי התובע). מכאן שפרסומיו של הנתבע, הגיעו לפחות לאדם אחד נוסף מלבד התובע.

וידגש, אין כל טענה בפיו של הנתבע, כי הדברים שנרשנו באתר האינטרנט "אשקלנעיס" אינם בגדר "פרסום".

80. דברים אלה הם בבחינת למעלה מן הצורך, היות שסעיף 2(ב)(2) לחוק לשון הרע מלמד אותנו, כי **אין כלל צורך שהפרסום יגיע בפועל ליותר מאדם אחד**, היות שביטוי בכתב יהווה פרסום, בין היתר, "אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע." (ההדגשה שלי - י.ל.)

81. כותב בעניין זה המלומד א' שנהר בספרו **דיני לשון הרע** (נבו הוצאה לאור בע"מ, תשנ"ז – 1997), עמ' 91 – 92 (1997), כך:

"ההבדל העיקרי בין יסוד ה'פרסום' הנדרש בעבירה הפלילית לבין יסוד ה'פרסום' הנדרש בעוולה האזרחית נוגע למספר האנשים, זולת הנפגע, שאליהם צריך הפרסום להגיע. סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע מגדיר את העוולה האזרחית כך:

'פרסום לשון הרע לאדם אחד או יותר זולת הנפגע, תהא עוולה אזרחית...!'

מהוראה זו עולה, כי די בכך שהפרסום יעשה לאדם אחד בלבד זולת הנפגע כדי להטיל על המפרסם אחריות אזרחית לפרסום. את הכלל הזה יש לשלב בהוראות סעיף 2 לחוק, בנוגע לכוונה המתלווה לפרסום ובנוגע לשאלה האם הפרסום חייב להגיע בפועל לפי שאליו הוא מכוון. מכאן עולה, שאדם יישא באחריות אזרחית לפרסום לשון הרע שלא בכתב אם הפרסום היה מיועד לאדם אחד לפחות זולת הנפגע והוא אכן הגיע בפועל לאדם אחד לפחות זולת הנפגע, וכי אדם יישא באחריות אזרחית לפרסום לשון הרע בכתב אם הפרסום עשוי היה לפי הנסיבות להגיע לאדם אחד זולת הנפגע." (ההדגשה שלי - י.ל.)

ראו עוד בעניין זה: תמ"ש (באר שבע) 21757-10-11 **פלוגית נ' אלמוני** (פורסם במאגרים משפטיים 11.8.2013); ת"א (חי') 33871-11-17 **רז נ' ירדן** (פורסם במאגרים משפטיים 28.1.2021); תא"מ (הרצ' 20-03-26222 **לוי נ' בר** (פורסם במאגרים משפטיים 13.12.2020); ת"א (אש') 10790-03-19 **פירוז נ' כהן** (פורסם במאגרים משפטיים 21.3.2021).

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

82. עולה מן האמור, כי בכל הקשור לעוולה אזרחית של לשון הרע, די בכך שקיים פוטנציאל שהפרסום נצפה על-ידי אנשים נוספים, כדי לעמוד בתנאי הפרסום הקבוע בסעיף 2(ב)(2) לחוק.

מכאן, שהמחוקק בחר לשים את הדגש בעניין זה על פוטנציאל הפגיעה בנפגע.

ויוזכר, כי חוק לשון הרע נחקק בשנת 1965, הרבה לפני עידן המרשתת והרבה לפני עידן הרשתות החברתיות, ושעה שפרסומים רבים היו בעיתונות ועל גבי לוחות מודעות, שלגביהם לא ניתן לדעת כלל מה היקף האנשים שנחשפו לפרסום בפועל. לכך אוסיף, שגם כיום לא ניתן לדעת זאת לגבי פרסומים במרשתת וברשתות החברתיות, אלא ניתן לדעת מי הגיב או הביע רגש כלשהו לפרסום. **מכך יש לגזור, כי פוטנציאל הפרסום הוא הרלוונטי לבחינת מידת הפגיעה בנפגע, וככל שהפוטנציאל גדול יותר, אזי ממילא לא ניתן לראות בפרסומים כאל "זוטי דברים".**

83. יישום הדברים לענייננו, מעלה שאתר האינטרנט "אשקלנעיס", בו בוצע הפרסום הראשון, פתוח לעיונו של כל המעוניין לצפות בו, וניתן לומר, כי למצער היקף המתעניינים בו כולל את כל תושבי אשקלון. בהתאם, לא ניתן לומר שהפרסום בו יכול להיחשב "זוטי דברים", לא עפ"י תוכנם ולא עפ"י פוטנציאל החשיפה להם.

עוד אין מחלוקת, כי לנתבע אלפי חברים בפייסבוק (ראו בעדותו עמודים 32 - 33 לפרוט'), ובהתאם גם הפרסומים שביצע בדף האישי שלו אינם בגדר "זוטי דברים", לא עפ"י תוכנם ולא עפ"י פוטנציאל החשיפה להם.

בהקשר זה אציין, כי הנתבע אישר בחקירתו הנגדית, כי הפרסומים לא הורדו עד מועד ישיבת ההוכחות (ראו עמ' 31 לפרוט' ש' 20).

84. לאור כל האמור לעיל, אין מקום לקבל את הטענה שמדובר ב"זוטי דברים" או "דבר של מה בכך". האמירות של הנתבע כלפי התובע מהוות האשמות חמורות ביותר, בפרט כאשר הן **חסרות כל בסיס ראיתי, ושעה שהן מופנות כנגד עובד ציבור**. לפרסומים של הנתבע פוטנציאל חשיפה שעומד לכל הפחות על אלפי אנשים, ועל-כן אין מקום לפטור את הנתבע בטענה שמדובר ב"זוטי דברים".

85. אסכם את סוגיית ההגנות ואומר, שלנתבע אין כל הגנה, וכל שנותר הוא לבחון את גובה הפיצוי המגיע לתובע בשל הפרסומים.

הפיצוי

86. טרם דיון בגובה הפיצוי הראוי, יש לומר, כי הנתבע בתצהירו טוען שהתובע בתצהירו ביקש להשחירו (ראו סעיפים 3 ו-4):

"הריני לציין כבר בפתיח כי כתב התביעה ותצהירו של התובע, שזורים בטענות עובדתיות שאין להן כל רלוונטיות לתביעה דנן, טענות מפי השמועה, ונסיגות חוזרים ונשנים להשחיר את פני, על מנת לבסס מסד נתונים, שמטרתו ליצור מסך עשן שחור, כנגדי."

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

כך למשל, טענות על 'עבר פלילי'..."

87. הנתבע לא סתר את העובדה שלחובתו לכל הפחות הרשעה אחת בעבירה של העלבת עובד ציבור (ראו מוצג 6 בתיק מוצגי התובע).

88. לפיכך, אם באמירה המתייחסת לעברו הפלילי של הנתבע שאינו שנוי במחלוקת, יש כדי להשחיר, לשיטת הנתבע, אזי אמירות שאין להן צל צילה של ראייה בדבר חלקו של התובע בביצוע עבירות פליליות, יש כדי להשחיר את התובע בשחור משחור, ובגין כך יש לפצות אותו.

89. כפי שנקבע לעיל, הנתבע עוול כלפי התובע בלשון הרע, זאת, שעה שמדובר בתובע שהוא עובד ציבור, כאשר תפקידו – הן הקבוע ברשות המיסים והן הזמני כמנהל הבחירות, דורשים מידה רבה של אמון, וכאשר האמירות של הנתבע פוגעות ברכיב מרכזי זה.

90. הנתבע בחר שלא לחזור בו מדבריו, לא הסיר את הפרסומים (ראו עמ' 31 לפרוט' ש' 20), ואף לא התנצל ועוד הוסיף, כי "אני גם לא רוצה להתנצל" (ראו עמ' 31 לפרוט' ש' 18). יתרה מכך, הוא חזר על האשמותיו חסרות הבסיס בעדותו בבית המשפט.

91. בסעיף 7א(ב) לחוק לשון הרע נקבע, כי בית המשפט רשאי לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 ₪, ללא הוכחת נזק. מדובר בסכום המתעדכן בהתאם למדד המחירים לצרכן (מדד בסיסי של חודש ספטמבר 1998), וכיום עומד על כ- 73,160 ₪. בס"ק (ג) נקבע כי ככל שמדובר בלשון הרע אשר פורסמה בכוונה לפגוע, אזי רשאי בית המשפט לחייב נתבע בתשלום כפל סכום זה.

92. כמפורט לעיל, התביעה סבה על שלושה פרסומים שונים, אלא שהתובע הגביל את סכום התביעה לסך של 75,000 ₪.

93. ביחס לגובה הפיצוי הראוי, ניתן לפנות לת"א (אש') 17111-12-15 כהן נ' מור (פורסם במאגרים משפטיים 6.6.2018), שם דנתי בתביעת לשון הרע אגב השיח בין המחנות הפוליטיים היריבים בעיר אשקלון. קבעתי, כי הנתבע (מור) אשר העלה כלפי התובע (כהן) טענות למעשים פליליים, ישלם פיצויים בסכום של 70,000 ₪. בפסק הדין הפניתי לפסק דינו של בית המשפט העליון ברע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510 (2001), והוספתי, כי:

"בפרשת 'אמר' הנ"ל הובעה הדעה שיש מקום להעלות את רמת הפיצויים. להשקפתי, התדרדרות השיח, ובפרט השיח הפוליטי, למחוזות של אלימות מילולית והטחת דברים שאינם אמת או חצאי אמיתות, מחייבים את בתי המשפט לקבוע פיצויים אשר יהוו הרתעה בעניין זה, ואין להשאיר עניין זה רק להכרעת ה'זירה הפוליטית'."

בעניינו של התובע על אחת כמה וכמה, שעה שהוא נמנע על מי מהמחנות הניצים, ולמרות זאת בחר הנתבע לעשות בו שימוש כאיל ניגוח, תוך התעלמות מוחלטת ממידת הפגיעה הצפויה לתובע.

ניתן לפנות עוד, ביחס לסכום הפיצוי הראוי, לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב בע"א 17517-01-18 שאמה הכהן נ' ריווח (פורסם במאגרים משפטיים 5.4.2020), שם אושרה פסיקת

בית משפט השלום באשדוד

תא"מ 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה

תיק חיצוני:

בית משפט השלום, בה נקבע פיצוי בסך של 280,000 ₪ בגין שני פרסומים, לגביהם נקבע, כי היתה בהם כוונה לפגוע.

94. לפיכך, לאור החומרה בה מצאתי את הפרסומים של הנתבע, העובדה כי הם מופנים כלפי עובד ציבור, ושעה שהנתבע חזר על האשמותיו בבית המשפט, אני מקבל את התביעה במלואה, וקובע שעל הנתבע לשלם לתובע פיצוי בסכום של 75,000 ₪, וזאת כסכום כולל בגין שלושת הפרסומים.

סוף דבר

95. התביעה מתקבלת במלואה.

96. הנתבע ישלם לתובע פיצויים בסכום של 75,000 ₪, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית על-פי חוק, מיום הגשת התביעה ועד למועד התשלום בפועל.

בנוסף, ישלם הנתבע לתובע שכ"ט עו"ד והוצאות משפט בסכום כולל של 20,000 ₪.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ד' שבט תשפ"ב, 06 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

יהודה ליבליין, שופט

